

Net als toen (mijn eerste column) 22 april 2020

Het schijnt dat ik me niet geliefd maak met mijn visie op de coronahysterie. Nu was ik toch al niet geliefd. Mensen hebben mij altijd al een idioot gevonden. Ik heb daar tot nu toe prima mee kunnen leven. Ik kan u zeggen, alles went. Altijd al was ik "anders", ik liep met een zonnebril terwijl het regende, en dat doe ik nog steeds. Het is heel begrijpelijk dat mensen met vooroordelen rondlopen. Dat is waarschijnlijk noodzakelijk om überhaupt te kunnen leven. Wat daar echter even noodzakelijk bij hoort is de bereidheid die vooroordelen aan te passen als zich nieuwe feiten aandienen. Zo'n nieuw feit zou bijvoorbeeld mijn oogafwijking kunnen zijn. Wat mij daarom steeds is blijven verbazen, is dat veel mensen niet bereid lijken te zijn hun inzicht op grond van niet eerder bekende feiten aan te passen. Ik kan mij herinneren dat ik in 2006, toen ik zelf eindelijk, op grond van tot dusver voor mij onbekende feiten, tot een nieuw inzicht kwam, mij nogal druk maakte over de toen algemeen geaccepteerde leugens over de 11 september aanslagen. Vrijwel niemand heb ik toen van mijn inzicht kunnen overtuigen. Dat kan verschillende oorzaken hebben gehad. U zult misschien zeggen dat die veronderstelde leugens geen leugens waren. Ik denk dat, los van de feitelijke stand van zaken, mijn overredingskracht eenvoudig te kort schoot. Op een gegeven moment hou je er dan maar over op. Maar nu, nu de mensheid in een nieuwe collectieve leugen wordt ondergedompeld, komt dat verhaal van toen weer terug en hoor ik mensen zeggen dat ik toen ook geloofde dat het officiële verhaal niet waar was. Daarmee lijken ze niet alleen te suggereren dat ik wat betreft dat verhaal van toen tot inkeer ben gekomen, maar vooral ook dat de aanslagen van destijds wel degelijk door Ali Baba en de veertig rovers zijn gepleegd. Dat zijn mijns inziens toch wel heel bedenkelijke conclusies. De logica daarachter moet ongeveer als volgt zijn: "Het zwijgen van mensen die iets grondig hebben bestudeerd, is, samen met de voortdurende herhaling van de ontkenning van hun inzicht, een argument tegen hun inzicht." Ik ben bang dat het inderdaad zo "werkt". Wat dat betreft zou het een citaat kunnen zijn uit een propagandahandboek van Joseph Goebbels. Dat laat echter onverlet dat het niets zegt over de "werkelijkheid". Daarmee lijken we in Heideggeriaanse poëzie te belanden over een "werkende werkelijkheid". Belangrijker dan poëzie is hier mijns inziens de formeel logische ongeldigheid van het fictieve citaat. Iemand die logisch probeert na te denken en in zijn redeneringen ook nog graag de feiten meeneemt, kan niet anders concluderen dan dat het zogenoemde "terrorisme" van toen, precies als de "pandemie" van nu, gebakken lucht is, om angst te creëren, en de wereld in te richten in het voordeel van de superrijken, die nu eenmaal bepalen wat de toonaangevende media berichten. Maar precies zo'n logisch verantwoord inzicht wordt door de

gesubsidieerde media afgeserveerd als "complottheorie". En, het mag gerust gezegd worden, natuurlijk is dat een complottheorie. Maar dat feit op zich zelf is nog geen reden om die theorie te verwerpen. Ook de theorie dat men allemaal hard samenwerkt om dat terrorisme of die pandemie te bestrijden, is een complottheorie. In tegenstelling tot de eerste theorie, kloppen die laatste twee theorieën alleen niet met de feiten. En precies dáárom moeten ze worden verworpen. Gebouwen kunnen niet zonder het gebruik van explosieven in vrije val instorten. Evenmin kunnen virussen die niet gevaarlijker zijn dan het griepvirus tot dramatisch meer doden leiden dan het griepvirus. Kijk daarom naar de feiten en reken het uit. Mocht dat te ingewikkeld zijn, laat het dan over aan "onafhankelijke" experts, maar baseer uw inzicht niet uitsluitend op gesubsidieerde media en politici.